TORAH TAVLIN IS ALSO AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES.ARTICLESOFINTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. ORSENDANEMAILTO

שבת קודש פרשת יתרו – י"ז שבט תשפ"ה Shabbos Kodesh Parshas Yisro - February 15, 2025

אנכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים ... (כ-ב) - שיהא שלם ותמים באמונתו יתברד

הנה בפרשה זו אנו קורים על מתן תורה, וידוע מפי ספרים וסופרים כי הקריאה Π מעוררת את הזמן, ועל כן שומה עלינו להתבונן קצת בתכלית נתינת התורה לישראל. הנה הדיבור הראשון שיצא מפי הקב״ה לישראל הוא הציווי על האמונה ״אנכי ה׳ לוקיר אשר הוצאתיר מארץ מצרים". האמונה היא היסוד לכל התורה כולה, היסוד כל עצם מציאותו ומהותו של האיש הישראלי. הז מודעת זאת לכל מה שכתוב בזוהר קדוש כי כל התרי"ג מצוות הינז תרי"ג עצות להאדם האיר שיוכל להשיג את אלקותו יתברך. נמצינו למדים שכל עיקר תכלית כל התורה כולה נעוצה בדיבור זה של "אנכי ה' אלוקיך" שהוא מצות האמונה, כי כל שאר התורה כולה הינם נתונים 'תכלית ומטרה להיות לעזר וסיוע ביד האדם שיוכל להגיע להשגת "אנכי ה' אלוקיר". והנה כאשר נדייק בלשון הכתוב משמע שישנו קשר עמוק בין ענין יציאת מצרים עבודת האמונה. והיינו כי השגת האמונה והדביקות בהשם יתברך תלוי הרבה כפי ודל הבחינה של יציאת מצרים. כלומר. כפי מה שהאדם זוכה לצאת מכל בחינת המת מצרים וקליפותיה, כך באותה המידה הרי הוא זוכה להשיג את אור אלקותו תברך שמו. שהרי כבר היו מילותינו אמורות מקדם שאין יציאת מצרים האמור כאן איזה סיפור דברים בעלמא שקרה מלפני רבות בשנים. אלא הדברים אמורים לכל אדם פרטי באשר הוא. כי כשם שישנו את הכללות של מצרים כר ישנו ג״כ את הבחינה של מצרים הפרטי אשר כל אחד ואחד שרוי בתוכו, והכוונה בזה לרוע הקליפה של פרעה מלך מצרים אשר צועק ואמר לא ידעתי את ה', והוא היפך מן אור האמונה לדעת להבין שכל הנעשה איתנו הכל הוא מאיתו יתברך שמו. ואין אדם נוקף אצבעו

מכל העמים כי לי כל הארץ ... (ימ-ה) - עבודת ימי השובבי"ם

למשר ימי השובבי"ם, מתחילת פרשת שמות עד פרשת משפטים [ובשנה מעוברת ם תרומה ותצוה! ספה"ק כתבו שצריך להתחזק בעבודת הקדושה, ולעשות תשובה יל הני ענינים. וימים אלו, יש ס"ר נפלא לקדש וטהר עצמר. וע"כ נדבר על ענין אחר. בספר קדושת החיים מובא מעשה: יהודי אחד התאונן בפני רבו על מר גורלו וכו' ביקש שיתן לו כב' הרב איזו "סגולה" שתוציא אותו מהבעיות שלו. ענה לו רבו, הפסוק אומר: ״והייתם לי סגולה״ (שמות יט). התוה״ק נתנה ״סגולה״ לאדם, ע״י ״והייתם לי״ – וכים ל״סגולה״. ואיז סגולה יותר טובה ומועילה מהסגולה שהתורה עצמה נותנת. ואיר יכה להגיע לדרגה של "והייתם לי"? ע"ז אומרים חז"ל (ברכות פרק א'. הל' ה') על הפסוק (משלי כג, כו): "תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תצרנה" אמר הקב"ה, אי יהבת לי לבר ועיניך אנא ידע דאת לי. ע"כ. הקב"ה בכבודו ובעצמו אומר לנו מהי הדרך השגת הסגולה האמורה בתורה, אם ישמור לבו ועיניו מחטוא בהן, זוכה להיות "לי", נהיה ממש של הקב"ה, ואין לך סגולה טובה מזאת - "והייתם לי סגולה"! הרי הסגולה

ואמרה בתורה הקדושה הוא מי ששומר קדושתו. ושמור עיניו מראות ברע, הרי הוא

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

מאת הנאון מייר היב ברוך הירטפלר סליטיא, ראים כלל עמרת חיים ברוך, קליבלגד הייטס Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (26)

Davening in a Car. If one is a passenger in a moving car he is allowed to daven those parts of davening that one may sit for. He can also say *berachos* and *bentching*. He should take extra care to concentrate and not be distracted by the movements of the car and the surrounding scenery. If he is driving the car, he is not permitted to *daven* for at least three reasons:

1. Danger. In the olden days, there was a *heter* to *daven* if stopping and getting off a donkey or wagon would cause a disturbing delay. Today, though, driving a car does not allow for this heter. To avoid risking one's life and the lives of others, one has to keep his mind on the speed, activity on the road, directions around him as seen in mirrors, etc. Being lax in these things can be fatal. If one finds himself in a situation where he cannot stop because of danger and the only way to *daven* before he misses. is to say Shemona Esrei while driving, he is still not allowed to daven. He should make up the lost tefillah by davening a second Shemona Esrei in the next tefillah to make up for the lost tefillah.

2. Distraction. Even if there would not be any danger, there is a certain amount of concentration needed to drive which decreases

one's focus on davening. This is true even when driving with cruise control on an empty highway, and certainly with traffic, stop lights, signals, etc. If one listens to *Torah* or a *shiur*, which is a desirable activity while traveling (ובלכתך בדרך), it should be a topic which does not require great concentration.

3. Dishonoring the Service of Hashem. Even if the above two reasons would not apply it is still prohibited to daven while driving. The **Mechaber** writes: "It is prohibited to do any act of work while saying a beracha." (1) The **Mishna Berura** explains (2) because he is showing that he is treating the service of *Hashem* in an unserious manner. Thus, even light activity needing minimal concentration is prohibited and certainly one that requires real concentration. This applies to all *tefillos* and *berachos* and is included in the posuk: "If you behave casually with Me." (3) The Ben Ish Chai (4) gives some examples of "light" acts that are prohibited - putting on or taking off a garment, signaling with one's eyes or fingers, etc. The **Kaf Hachaim** (5) adds cleaning off a table while saying a beracha after eating, to the list. Certainly, then, one may not daven while driving. Therefore, one who says birchas hashachar while driving to *shul* for *Shacharis* is doing the wrong thing.

ביז הריחיים – תבליז מדף היומי – סנהדריז נה:

the הבא על הבהמה] with an animal עבירה the *Mishnah* gives 2 reasons why if someone does an עבירה שביורני" animal is also stoned. 1. Since a מכשול עונן happened with it, it is stoned. 2. So people shouldn't say this is the animal that caused to be stoned. מכנונא asks: are both reasons necessary to be applicable for the animal to be stoned? If the person was a פלוני be קלוי (degradation) by people later recognizing the animal, but there is no שוגג as this person was a שוגג. The *Gemara* attempts to answer from a *Mishnah*: אַרוב אַרוב אַנים ניזם אחד. that sins with an animal. although the minor isn't killed, the animal is stoned. We see from here that קבלוי enough to kill the animal, because תקלה is not relevant as the קטן is not a בר עונשין & there is no מכשול עון or the Gemara says this is not a proof because since the מיני was a מיני there is a למסקנא. Just the *Torah* has pity on him as he is too young to be held accountable. למסקנא, we *pasken*. if a נסקל, but if a בא על הבהמה בשוגג athe animal is not אייו תוס' רע"א. But if a בא על הבהמה בשוגג if a גדול But if a בא על הבהמה בשוגג

This concept needs explanation. If a קטן is not a עבירה why is his בר עונשין considered a פרוע ה' אות ב'] **ר' אלחנו**? תקלה pexplains that which is אסור to also be ראוי פו גדול to also be אטור to also be אטור to a אסור but the בר אזהרה but the מיבת האיטור" but the מיבת האיטור" but the בר אזהרה but the מיבת האיטור". במרוייב because he's האיסור בפועל" bet there is no איסור בפועל" because he's מרוייב (איסור בפועל" explains, even though in general we are not ושו"ת תניינא ס' קולד ו אסורים doing איסורים the see a אדי doing איסורים. still this is considered a הקלה because the גדול because the במזיד) "בשאט נפשר" which if done when he is a גדול will be an עבירה. The אי"ח שמגן מאיש. The אי"ח שמגן אוויש when he was a עבירה, when he becomes a גדול, he accepts upon even though his transgressions occurred when he was a קטן. The מגו אברהם even though his transgressions occurred when he was a קטן. The מגו אברהם that when a איכירה does an אילון although there is no הכ"ה,ב] רכנ"א. The יכל ה,ב] רכנ"א. The שלה a that when a son becomes עבירה brings a לא"ח רכ"ה,ב] רכנ"א מענים שלזה", his father should recite, "בא"ז אמ"ה שפטרני מענשו שלזה". It is best to make this *bracha* without משנ"ב. The מאר אמרהם בא"ז אמרהם בא"ז אמר הם that explains the reason for this *bracha* is because until now the father was נענש when his son did עבירות because he wasn't chim properly. However, now that the son is a הדול, he is responsible to be יסוד (מראב א ש"ת דברי מלכיאל, מקיים מצות ה' pexplains that the הו"א ס' ד'ן שו"ת דברי מלכיאל. is like ברכת הגומל that we make in front of a חז"ל This is why הזיבע which is a ברכת הגומל that we make in front of a ברוד שפטרני so too, ברוך שפטרני is made ברוך שני שהחייע because a ברוך שפטרני (אג"מ יו"ד ח"ג ס" יד' אות ד"ן **ר' משה** .בשעת קריה"ת does not make a ברוך שפטרני made on a מציה, but not when the time to do the מציה has arrived because of the גברא. Since the הרגוב המציה is here because of הדוש חיוב המציה. even the קטנים are included in this קבלת התורה because our forefathers accepted it for דרי דורות שוריי אויים שוריים שורים שוריים שוריים שוריים שוריים שוריים שוריים שוריים שוריים שורים שוריים שורים שוריים שורים שוריים שוריים שוריים שוריים שוריים שוריים שוריים שוריים שורים שוריים שוריים שורים ש

R' Eliyahu Baruch Finkel zt"l (M'Shulchan Rav Elya Baruch) would say:

"Chazal tell us: 'Hashem lifted the mountain over their heads and said 'If you accept the Torah good, but if not, your burial will be there' (ע"ז בּוּ) Since Bnei Yisroel served idols in Egypt, they deserved death, however, Hashem said if they accept the Torah, they can live. Thus, it says 'ש' - 'there' will be your grave, referring to Egypt where they deserved death.

A Wise Man would say: "Count your age by friends, not by years, Count your life by smiles, not by tears."

To place an ad or to dedicate in your city for a simcha, yahrzeit or any reason, please send an email to:Torahtavlin@vahoo.com

Hang on TIGHT to our Loving '7 during all the Challenges! * In Shul/B'Tfila too -Be Mkabel!

מוקדש לעילוי נשמת הרב צבי הירש ב"ר משה דוד בלוגדר ז"ל, יארצייט בי"ד שבט * תנצב"ה BytheBlonder/GoldFamily

(1) שו"ע או"ח קצ"א (2) משנ"ב שם (3) ויקרא כו_יכא (4) בן איש חי [שנה א', חקת ה'] (5) כף החיים קצאיה

855,400,5164 / Text 323,376,7607 / kvodshomavim.org

מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה, ולזה בא הכתוב ומזהיר ואומר: ״אנכי ה' אלוקיר אשר הוצאתיר מארץ מצרים". שכדי להגיע להכרה האמיתית שהשי"ת הוא ה' אלוקנו בכל קראנו אליו, צריך שתקדם לכך הידיעה האמיתית שהשי"ת הוא בורא ומנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים.

והנה הכתוב אומר (תהלים קי"א י'): "ראשית חכמה יראת השם". כי כדי לקנות את התורה שהיא חכמה האלוקית צריר שתקדם לזה יראת ה' טהורה. וכדי שיגיע האדם לידי היראה האמיתית הלא בהכרח הוא שיהא שלם ותמים באמונתו יתברך. שיחיה תמיד עם ההכרה שהשי״ת נמצא עמו בכל עת ובכל רגע, וכמו שאמר דוד המלר ע"ה בספר תהלים: "שויתי ה' לנגדי תמיד". שיחוש האדם בכל עת ובכל רגע שהקב״ה מלא כל הארץ כבודו ולית אתר פנוי מיניה.

ובספר **חובת הלבבות** (שער אהבת השם פרק ו) הביא מעשה על אחד מן החסידים שהיה הולך במדבר ומצא אדם ירא ה' שישן שם לבדו. וכאשר שאל אותו: הגד נא לי אחי יקירי. האינר מפחד לישוז במקום כזה אשר שורץ חיות רעות שיכולים לטרוף את האדם במחי יד. נענה אליו אותו האיש ואמר להחסיד ההוא: האיר אוכל לפחד, והרי מתבייש אני מו האלוקים שיראה אותי מפחר מזולתו. והדברים נוראים ומבהילים בהעלותינו על לב עד כמה יכול האדם לזכך את עצמו ולהתעלות בעבודת האמונה עד כדי כר שהיה מרגיש בחוש איר שהשי"ת יושב לצידו ממש. ובושה כיסתה פניו להעלות על דל מחשבתו איזה צל של פחד ורעדה. ומסופר על **הבעש"ט הקרוש זי"ע** שקרה פעם בעת הליכתו להתבודד ביז עצי

היער. והנה הבחיז בארי ההולד ומתקרב למולו. והבעש"ט לגודל אמונתו לא זע ולא נרתע מפני הארי, אך התחזק באמונה פשוטה כי השי"ת מהלך עמו, ובלתי רצונו לא יארע לו כל אוז. ואכז מכח אמונתו זו נקרע פתאום הארי לגזרים. ויה״ד מלפני אבינו שבשמים שיטע אמונתו בלבנו תמיד ונהיה דבקים בו ית' כל ימי חיינו אכי"ר.

זוכה לישועת ה', **והחפץ חיים זצ"ל** התעורר זה על הכתוב (דברים כג. טו): "ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך", וכתב דברים נפלאים, וז"ל: "הכתוב מדבר בענין הצניעות, ובקרושת המחנה. ונשתבחה בזה מדת הצניעות יותר מכל המדות המשובחות, עד שהקב"ה, ענש על המדה הזה ב"ושב מאחריך", כלומר שיסלק חלילה השגחתו מזה שאינו מתנהג במדה זו, ולא אמר כן בשאר המדות, ללמדנו שזאת המדת הנעלה מכולו. ודדא ביה כולא ביה". עכ"ל.

דברים נוראים! השומר עצמו בענייני קדושה ופרישות מעריות. שמירת העיניים. שמירת המחשבה. צניעות וכדומה]. זוכה להשגחת השי"ת. אבל חו"ש מי שאינו שומר עצמו מענינים אלו, זו סיבה שהקב"ה מסלק השגחתו מעליו.

ומ"מ חזינו כאו. שעם זהו הדבר האחת שמפורש בהתורה שאם אינו זהיר בזה יהיה סיבה שהחו"ש הקב"ה מסיר השגחתו מעליו. ואדרבא אם יהיה זהיר בקדושתו יהיה סיבה לסגולה נפלא שיזכה לישועת ה', מבואר מזה גודל נחיצות העניז. שזהו דבר חשוב במאוד מאוד אצל קוב"ה. ואם אחד מכיר את זה, יהיה סיבה שיתחזק עצמו במאוד מאוד להיות זהיר בענינים אלו. ומבואר כאו שבידו של כל אחד לזכות לשמירה מעולה מאת הקב"ה, אם יזהר בענייני קדושה. תהיה זו סיבה שהקב"ה ישגיח עליו, וישמרנו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה. אבל אם חו"ש אינו נזהר בעניינים אלו. זו סיבה שחו"ש יקרו לו דברים לא טובים. החכם עיניו בראשו!

נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך ... (יח-יח)

An expert in the field of understanding the human mind and psyche, **Rabbi Abraham J. Twerski** zt''l recalled an episode that he witnessed when he was a psychiatrist in a large state hospital with hundreds of mentally ill patients. Medical students would visit the hospital periodically and he would deliver lectures as well as show them the various cases that were described in psychiatric literature but rarely seen outside of an institution.

On one occasion, while touring a chronic care facility, Rabbi Twersky pointed out a man who was the "senior" patient in the hospital. He was admitted fifty-two years ago at the age of seventeen. He hadn't spoken a single word for the last fifty-two years. On top of that, he maintained a very unusual routine. After breakfast he would stand in a corner of the community room and assume an absurd contorted position with his hands directed upward, and he would maintain this position for hours until he was called for lunch. After lunch, he would return to this position till supper, and thereafter till bedtime. No therapy or medication, even electroshock treatment, had served to alter his behavior which he had maintained for all these years. No amount of urging could get him to sit down except at mealtimes.

One of the young medical students on the tour asked if he could talk to this patient. "Certainly," Rabbi Twerski said, wondering what impact the young man thought he could have on this patient when decades of psychiatric efforts had failed.

The student approached the man and told him that he must be tired from standing for so long, so why don't you sit down? The man gave him a blank stare and did not move. The student then assumed the contorted position of the patient. equaling his posture with great precision. Looking directly at the patient, the young medical student said, "I'll stand here like this. You can go sit down." Without a word, the patient sat down on a bench for the first time in fifty-two years!

The entire facility was in an uproar! What they could not understand or remedy for over half a century, this young medical student figured out in less than 5 minutes. Rabbi Twerski was impressed and said, "While it's impossible to know what was going on in this man's mind, it is likely that his delusion may have been that by assuming this weird position, he was holding up the universe, and he clearly could not submit to all entreaties to leave that position, lest the world collapse." (You may ask, as we all did, why did he leave to eat and sleep? But there was no rationale to his behavior.)

For all those years no one had understood this person until this ingenious medical student solved the mystery. But why? Granted this was irrational behavior but what we suddenly understood was that this unusual behavior had great meaning to the patient, and yet no one had tried to understand it. This strange behavior was just dismissed as "crazy" and no more consideration was given it or him. By showing this patient compassion and understanding, the medical student did a mitzvah, he showed kindness allowing the patient to feel some relief. A connection was formed between the irrational mind and the rational. Who knows how far such an understanding might have gone if it happened many years before.

Sometimes the biggest *chessed* one can do for another is attempting to understand someone else's situation. Even if we don't agree with that person, and he may even be doing something weird or strange, we should try to understand where he is coming from and help him. Unfortunately this is a big problem with many people, especially with today's youth. They act sometimes not the way we want them to. To label them with derogatory names (burns, OTD, at risk, etc.) will not help and can only hurt them more. What we need is to use our compassion and ingenuity to try to understand that there is a "method to their madness." We must be friend them and find out what precisely is bothering them. We must try to understand them no matter how far apart our beliefs might be. This is true kindness, a connection. If more of us tried to build this bridge, there's no telling where such kindness might take us. Think about it the next time someone around you acts in a way you do not immediately understand. You might just help him or her in a way you never thought possible.

ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו... (ישעי' ו-מ)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY MITCHES UT TO THE WEEKLY AND THE WEEKLY HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN TO THE WEEKLY AND THE WEEKLY TO THE WEEKLY

vear of the death of King Uzivahu of *Malchus Yehuda*. In the vision, Hashem declares, "Go, say to this Nation: 'Hear, indeed, but do not understand; see, indeed, but do not grasp." Surely, our intention is to always try and understand the word of *Hashem*. Why then are we now told to hear and see things but not to grasp and understand them?

Rabbeinu Avraham Ibn Ezra zt"l explains that while we always want to understand Hashem's words, sometimes hearing the words without fully understanding them can save us from a tremendous amount of terror and pain. He explains that throughout history, the Jewish people endured terrible

Yeshaya HaNayi views a vision of the Almighty seated tragedies - some of which are too unbearable to even think atop a lofty throne, with the holy *Merkava* (chariot), in the about. Yet, through it all, *Torah* Jews always have and continue to turn to the leaders of their generation to understand the tragedy and learn the lessons from it.

> Sometimes the answers are clear, but sometimes the ways of *Hashem* are really not. The Ibn Ezra tells us that it is not always our job to understand every single thing - sometimes our duty is to not question the Almighty's actions and just accept our fate. By no means does this imply that we must lay down our arms or be led like sheep to the slaughter. Rather, there are times when we seek out answers and fight battles. and there are times when a decree is simply the will of *Hashem*, and it is our duty to accept it.

והזהרתה אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם ד ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון ... (ימ-כ)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZI"L

Y isro advised Moshe to establish a more efficient judiciary system, having a succession of judges working under his supervision with Moshe being above them all, teaching them all they need to know. What is this "Derech" the Torah refers to? The Chofetz Chaim zt" in his introduction to his Sefer Ahavas Chesed, says that it alludes to a derech of chessed. There's

in the word הדרך because it is the first road paved for us by the first of our forefathers, *Avraham Avinu*.

Perhaps we can add the following added thoughts. On the posuk in Lech Lecha, "ואנשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך", Rashi guotes the famous words of Chazal: אין אגדלה שמד יה שאומרים אלקי אברהם, ואברכך זה שאומרים אלקי יצחק, ואגדלה שמד זה" שאומרים אלקי יעקב. יכול יהיו חותמיו בכלו. תלמוד לומר והיה ברכה. בד חותמיו ולא בהם". We mention all the Avos in the first beracha of Shemona Esrei, but we close only with "מגן אברהם". The **Zaida** zt"l would quote from commentaries that this chasima refers to the chasima of the Yamim Noraim. During the High Holidays, we do teshuva out of virah - Fear of Hashem. But that isn't the ideal teshuva. It is by far more preferable to repent completely out of ahava - a love for Hashem. Consequently, one would have thought that his fate is sealed with the *middah* of *Yitzchak Avinu*, which is *yirah* - "ת"ל והיה ברכה, בך חותמין" - the *chasima* is complete on *Hoshana Rabba*, after *Sukkos*. Through our "זמן שמחתינו" we have surely achieved a *teshuva* מאהבה.

Similar, but following a different "derech", some say this Chazal refers to our geulos, our redemptions. Thus, יכול יהיע one may think that the *geulos* will be the result of *tefillah* or other forms of *avoda,* בך חותמין", - the *geula* - חותמין" - the *geula* will come when we follow Avraham Avinu's ways of doing chessed and being kind to one another. The Gemara teaches us " - the Torah begins with chessed and closes with chessed. This teaches us how critical it is to do our utmost to perpetuate Avraham Avinu's legacy. And with that ideal, we will בקרוב hasten the ultimate geula בקרוב

משל למה הדבר דומה

והיו נכנים ליום השלישי ... ירד ה' לעיני כל העם על הר סיני (ימ-יא) משל: The shiurim given by the legendary Gaon, R' Shlomo **Zalman Auerbach** zt"l were renowned. Many Talmidim actively participated, entranced by his breathtaking knowledge and penetrating comprehension of all areas of *Torah*.

But being the *Gadol Hador* didn't always allow R' Shlomo Zalman the luxury of adequately preparing for his classes. Many times, he had to rely on his vast encyclopedic knowledge to deliver a *shiur*. On one particular occasion, he told his wife to tell anyone who called that he could not be disturbed since he was preparing for a *shiur*. When his wife entered the room, she noticed that he was lying on his bed.

"I thought you were preparing for a class?" she asked in surprise. "Why are you resting? And where are the *seforim*?"

is also preparation for the class. If the teacher does not have strength, the class will not go well. Resting, too, can truly be a great mitzvah. This is my preparation for the shiur."

נמטל: Being prepared has many connotations and it is sometimes the surest and most accurate way of accomplishing the task at hand. Indeed, each and every day we recite the following words in *Birchas HaTorah*: אלו דברים" שאדם אוכל פירותיהם בעוה"ז והקרו קיימת לעולם הבא ... השכמת בית "המדרש שחרית וערבית. The question is, how can a person "rise early" in the morning and the evening? Do we "rise" in the evening? The Imrei Emes, R' Avraham Mordechai Alter zt"l, explains, that by going to bed early at night a person "prepares" himself to rise on time and rejuvenate for the following morning. The reward for such "preparation" has no cap, as it is the formula for success. Going to sleep is thus R' Shlomo Zalman replied: "Resting before giving a *shiur* considered *avodas Hashem* in its highest form.

ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו ... (כ-כג)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

Parshas Yisro is one of the most fascinating, inspiring, and uplifting parshiyos in the Torah as we read the account of Matan Torah at Har Sinai. In this parsha we affirm that the Torah is מנו השמים, and was received by all of Klal Yisroel through Moshe Rabbeinu. These fundamental principles of faith are recorded here and embraced forever by the Jewish people.

After the entire episode of *Matan Torah* takes place in all it's glory, the *parsha* concludes with a message for all future generations. The final posuk discusses a seemingly unrelated law about building a ramp for the kohanim to walk on when they bring sacrifices up to the *mizbeach* (altar), as opposed to steps going up. Now, what could possibly be the connection between these two seemingly unrelated topics? What does *Kabolas HaTorah* have to do with building a ramp for the *mizbeach*?

Rashi tells us something fascinating - a foundation of the entire *Torah*. He writes that the reason we are commanded to make a ramp rather than steps is to avoid "גילוי ערוה" by taking large strides walking up steps. It is a disgrace for the holy stones of the mizbeach to be exposed to the "Ervah" - nakedness, of the kohanim (the kohanim wore loose pants under their outer garments) as they "climbed" the stairs going up to the *mizbeach*, and therefore to protect the honor of the *mizbeach* a ramp must be built rather than steps! Can you imagine ... if we must go to such great lengths to protect the honor of STONES, denotes Rashi, how much more must we be exceedingly careful with the honor of our fellow Jews?

With this idea, the account of the giving of the *Torah* is concluded because without proper respect for a fellow Jew's honor, there is no way one can truly be *mekabel* the *Torah* and live a proper life! *Matan Torah* begins with the unity of the Jewish encampment at *Har Sinai* and ends with a lesson on honor and respect. In fact, this is the beginning, the ending, and the entire body of the *Torah* - without which one can only dream of being a true member of the *AM SEGULA* that we are meant to be!